

o. s. v.; den har gjort, at det økonomiske Liv i vort lille Samfund, maaske har lidt et Knæk, som vil komme til at faa ret stor Betydning i Fremtiden. Kort sagt, paa dette Omraade har Lockouten jo gjort megen Skade, derom kan der ikke herske nogen Tvivl.

Men en anden Grund til, at man er kommen til at tale om denne Lockout her, er vel ogsaa den, at den er sluttet med at paakalde Støtte eller Medvirkning fra Lovgivningsmagts Side, idet der paa Til-sagn af den højtærede Konseilspræsident i den Overenskomst, hvormed Striden af-sluttedes, blev vedtaget, at der skulde til-lægges et Fællesudvalg eller en Voldgifts-ret, som de 2 Parter, „De samvirkende Forbund“ og „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening“ vilde oprette. Ret til at afhøre Vidner paa samme Maade som de almindelige Domstole. Der foreligger et Andragende fra Parterne om at fremme denne Sag, og vi have jo ogsaa fra Regerings-banken hørt, at Sagen vil blive fremmet. Men der er samtidig fra et Medlem, det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) — tror jeg det var — blevet ytret Ønske om at kunne gaa noget videre: at kunne komme dertil, at man maaske forhindrede en Gentagelse af denne Strid; og jeg synes ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister i sine Bemærkninger i Gaar var noget inde paa den samme Tanke, idet han fremhævede, at et Lovforslag om dette Emne maatte gaa noget videre, end de 2 Organisationer havde ønsket. Jeg glæder mig dog ved, at baade det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), som i denne Sag er Representant for den anden Part, og jeg ere enige i, at man ikke bør gennemføre nogen Lovgivning, som gaar ud paa at binde Borgernes almindelige Handlefrihed, og jeg haaber, ogsaa at de øvrige ærede Medlemmer af dette Ting, ville stille sig saaledes, at de ikke berøve Arbejderne deres personlige Frihed til gennem deres Organisationer at arbejde for en Forbed-ring af deres Livsvilkaar. Alle øvrige Samfundsklasser arbejde herpaa med de Midler, som staa til deres Raadighed, og de maa selvfølgelig overlade Arbejderne at gøre det samme. Det vilde være meget vanskeligt at gennemføre Foranstaltninger, der ikke netop for saa vidt vilde komme til at ramme Arbejderne. Sagen er den, at Arbejdsgiverne for deres Vedkommende, naar det kommer til Stykket, jo meget lettere kunne tage imod saadanne fore-byggende Foranstaltninger, idet deres Interesser, i alt Fald den Interesse de

mene at have i Øjeblikket, nærmest ere knyttede til, at alt bliver ved det gamle, at der ikke sker Forandringer; hvorimod Arbejderne som den daarligst stillede Part i dette Forhold, ere i høj Grad interesserede i og bestandig maa arbejde paa at forbedre deres Kaar. Jeg vil derfor meget henstille, at man ved den Lovgivning, som vi komme til at beskæftige os med, ikke, i hvert Tilfælde ikke paa dette Punkt, gaar videre, end Parterne i det afsluttede Forlig have ønsket. Den højtærede Indenrigs-minister mente, at det var lidt uheldigt, da dette Forlig jo kunde bortfalde — det er ganske sikkert, at det kan bortfalde — og han fremhævede endvidere, at der var en Forskel paa Organisationerne, idet Arbejderne have en demokratisk Organisa-tion, medens Arbejdsgiverne have, jeg vil ikke sige en aristokratisk Organisation, men en Organisation med diktatorisk Myndighed for en valgt Ledelse. Arbej-dernes Organisation er derimod bygget op paa det føderative Princip, at de enkelte Led, de enkelte Fag, de enkelte store Grupper have en vis ret betydelig Selv-stændighed, og jeg tror, at det er ganske heldigt, at de have det. Det er det, der opdrager Mennesker, at man lærer dem at bære Ansvaret og at de have nogen Frihed i deres egne Forhold. Jeg haaber, at det i alt Fald hos det nuværende Flertal i denne Sal altid maa finde Støtte, at man bygger sine Organisationer op paa et de-mokratisk Grundlag og ikke vil følge den af den højtærede Indenrigsminister an-tydede Vej, at Arbejdernes Bestyrelse skulde stræbe efter at faa mere Magt over dem. Der ligger i denne Udtalelse en Ind-rømmelse af den højtærede Indenrigs-minister, som jeg ikke kan undlade at tage til Indtægt, nemlig denne, at han ligefrem siger, at Arbejdernes Bestyrelse burde have noget mere Indflydelse. Der er navnlig en hel Mængde Mennesker og et meget stort Antal Blade, som tilhøre samme politiske Retning, som jeg tror den højtærede Inden-rigsminister endnu tilhører, der have sagt, at det gale i Forholdet netop var dette, at Arbejdernes Bestyrelser, deres Førere havde alt for megen Indflydelse, og at Ar-bejderne ikke vare fri og selvstændige Folk; vare de det, vilde vi undgaa de Stridig-heder og Kalamiteter, som vi nu saa ofte have. Den højtærede Indenrigsminister nærer altsaa ikke disse Anskuelser. Jeg antager i øvrigt ikke, at han nogen Sinde har næret den. [*Indenrigsministeren* (Bramsen): Cen-tralbestyrelsen.] Den højtærede Minister siger: Centralbestyrelsen, men enten det